

Mantes vegades els poetes, encisats per la femenina bellesa, l'han comparada a les flors més xamoses. Han cantat de la dona tots els seus atractius—reals o imaginaris—físics i espirituals, i—com si s'ho haguessin dit—tots ho han fet comparant-la amb la formosor, la fragància, el colorit, l'esveltesa, la gràcia infinita i misteriosa de les flors...

Doncs encara que sigui acudint a aquest lloc comú, jo us diré que si bé en algun cas raríssim a la dona li pot succeir el mateix que a moltes flors silvestres—que tota la seva gràcia i atractiu resideix en la seva encisadora senzillesa, espontaneïtat i... manca de *puliment*—, en la nostra vida civilitzada això és una raríssima excepció; gairebé podem negar rodonament la seva existència, ja que aquest tipus de bellesa requereix per a que sigui tal, un ambient, un escenari, igualment natural, verge...

La dona moderna, civilitzada, és, al contrari, una veritable flor de jardí: ben acurada prodiga els seus encants, la seva gràcia, els seus perfums...; mal acurada, o la seva vida transcorre entre una grisor horrible, o bé es marceix i mor.

El tocador eficient, estimades lectores, és la ciència posada al servei de la nostra bellesa. Igual que el jardiner conscient aplica la floricultura científica a obtenir prodigis en forma de flors, el tocador científic—amarat avui dia de precisió matemàtica en molts dels seus aspectes—farà meravelles amb nosaltres, serà el sender que conduirà les belles legítimes a la sublimitat, i tornarà encisadores a les menys perfectes.

Tot és qüestió de saber aplicar les regles que la Higiene ens marca per a l'elecció dels productes de tocador i per a la seva aplicació metòdica, i a més a més—cosa d'un interès cabdal—de saber cada una donar-li el segell del seu gust personal, allò que «una» fa i cap més no ho fa. Si el primer factor és la ciència qui ha de dir-nos-ho, el segon dependrà del que ens diguem nosaltres després de repetides i *fredes* consultes al mirall, posant en joc i procurant superar àdhuc tot el nostre gust personal.

Ferquè heu de saber, estimades lectores, que el fruit més saborós que collireu del vostre tocador, serà precisament posar més de relleu la vostra personalitat, fer ressaltar fins allà on sigui possible els vostres encants naturals, arribar a idealitzar-los, a divinitzar-los... I ensems dissimular o corregir tots aquells defectes dels quals cap no està exclosa.

Heus aquí la clau de tot el que deveu exigir del tocador. Mai no volgueu recórrer a imitacions—per les quals tanta inclinació solem sentir—, a mixtificacions, deixant-vos emportar sense més ni més pel torbellí de la moda, que sempre us durà a la bellesa *standard* més insípida. No vull pas dir—Déu me'n guard—que no tinguem de seguir la moda. Al contrari, és absolutament necessari de seguir-la, però adaptant-la, previ un acuradíssim estudi, a la nostra personalitat.

No féu mai cas del fet que una amiga, una dama, una artista, una model, *estigui preciosa* amb tals celles, tal coloret, tal color de cabell: estudieu abans *fredament* els vostres trets fisonòmics, el vostre esperit, i harmonitzeu-ho amb les possibilitats del tocador. Serà l'únic camí d'assolir un conjunt escaient, encisador, femení, personal. No oblideu mai que el *tocat* d'una dona és el més fidel exponent del seu bon gust, i que amb una facilitat esborronadora es passa de l'encís embriagador, al ridícul més gran. Si una vol exigir del tocador quelcom més que aquest realçament de la pròpia bellesa natural i de la pròpia personalitat, cau sempre en el pintoresc més divertit. No volgueu ésser la nota còmica o de compassió de les reunions mundanes.

Si el nostre tocador està regit per les regles de la Higiene, si li exigiu solament que faci ressaltar els encants que ja posseïu—salut, gràcia, frescor, feminitat, etc.—, i dissimular tots els defectes, hauréu assolit tot el que pot donar-vos de si.

Permeteu-me que per avui no m'estengui més. He volgut tan sols, en començar la meva tasca i a manera de presentació, dir-vos allò que constitueix l'essència de tot tocador. En els números successius us informaré de les fórmules recomanables, com deveu emprar-les, i de tot allò que pot fer la perfecció d'un *tocat*, dintre les regles de la Higiene.

TERESA ROCA

